

Szent András, a farkas, a bába és a lúd

Ijesztettek, mikor jött Szent András, hogy aszonták örökkéig, nem lehet sepergetni este, met eljő az iéjend a faluba s elveszi a tehent, elveszi a bornyut, elveszi a kecskeollót, mă rog, milye vót a zembernek. S mondták a zöregék, fiam, ne, itt vót egy öreg bába, egy rossz bába. Erősen tartott magával, încăpățâna vót, nem fogadott szót a zembereknek. Tették, kötték le a seprúnek a szalmáját cérnával, kötték le a zollónak a száját a cérnával, hogy ne vágja le a farkas, ne egyen meg semmit. A bábának vót egy lúdja s aszt mondta, ó, milyen parasztok vattok, tóititek a züdőt, kenitek a kertet fokhagymával, teszitek félre, a kapcával sepregettek a földönd, én csinállok mindent, nem pöcilok semmit. Vót egy rossz lúdja a bábának, aludt véle a házba. Reggel, mikor felkótt, há na, lássam meg, ha eljő a farkas, egye meg a ludamat, egy ludam van, s ha elviszi, vigye. Mikor kinyitotta a zöregasszony a zajtót, akkor a farkas elvette a lúdját. Kérdezik a szomszédok, mătușa, há hol a lúdja, mé nem még eresztett ki füejék? Na hát, nem fogattam szót, eljött a farkas s elvette, s elvitte, de tudod milyé? Annál jobb, me nincs mit még csináljak immánd. Itt a vége.

*Botezatu Veronika (1950), Szászkút
Petres László gyűjtése*

